

MAGYAR KÖSZÁL

A DEBRECEN-ÁRPÁD TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

45. szám

2012. október

Buzulások azért a keresztényeket,
hogy fejükkel Krisztust, bűnhadisten,
halálán és poklon át is kijönni igye-
kezzenek,
és abban hisznek, hogy inkább sok
szorongattalvon át, mintsem a béke
biztonságán át jutnak be a mennybe
(Zsolt 17,22).

Mert más fundamentumot
senki nem vethet azon kívül,
a mely vettél, csak a Jézus
Krisztus. (1 Kor. 3:11.)
S.D.G.

Mikor Urunk és Meste-
rünk azt mondta: "Törje-
tek meg!" - azt akarta,
hogy a szívük egész élete
Günáonatra léris legyen
(Mt 4,17).

KEDVES OLVASÓK!

A reformáció ünnepére ismét megjelent folyóiratunkat tartja kezében.

A szerkesztéskor két dolog vezérel bennünket. Szeretnénk egyrészt hagyományainkat ápolni, állandó rovataink mellett folyóiratunk tükrözi 80

éves örökségét, melyet Hegyaljai Kis Géza indított útjára. Másrészt a reformáció jegyében folyamatos újításra törekszünk, hiszen a felgyorsult világban lépést kívánunk tartani a kor vívmányaival, a folyamatosan mozgó és élő gyülekezet adta kihívásokkal. Ennek a mozgásnak egy szeletét mutatjuk most be: mi történt a húsvét óta eltelt időben az Árpád téri gyülekezettel. Egyfajta tükör is ez, számvetés: milyen irányban haladt dolgaink az elmúlt időszakban. Szívből reméljük, hogy az újság végére érvény hálattel szívvel gondol majd erre a közel hat hónapra. Azonban ez a visszatekintés egyben feladatot is ró ránk, gyülekezeti tagokra: a jövőbe pillantva imádkoznunk kell. Legyen velünk a Jóisten a továbbiakban is, éltesse gyülekezetünket, adjon bölcsességet előljáróinknak. Ámen.

*Tóth László
szerkesztő*

Heti alkalmaink:

Kedd – Péntek 8.00-8.45: Reggeli áhítat
Szerda 16.00 -17.15: Bibliaóra
Csütörtök 18.00-19.00: Kakaska Bábcsoport foglalkozása
Kedd 18.30-20.30: Bibliaóra
Szombat 8.00-9.00: Imaközösség
10.00-11.00: Konfirmáció
Vasárnap: 9.00-10.00: Istentisztelet
9.00-10.00: Vasárnapi iskola

Havi alkalmaink:

Első kedd 17.00-18.00: Presbiteri bibliaóra
Első vasárnap 16.00-18.00: Családi istentisztelet
Harmadik vasárnap 15.00-16.00: Nőszövetségi együttlét

Fontos:

Lelkiismereti, hitéleti válság,
keresztelések, esküvők, temetések bejelentésekor,
hívja a: 06-52-412-801 telefonszámot,
vagy keressen fel a hivatali időben a
Kassai út 12. szám alatt található irodánkban.

Hivatali idő:

Keddől péntekig 9.00- 12.00 óra között

KÁLVIN JÁNOS BŰNVALLÓ IMÁJA

Úr Isten, örökkévaló és mindenható Atyánk! Íme, egybegyűltünk itt, és a szentek egységében, az angyalok és idvezült lelkek társaságában trónusod elé visszük áldozatunkat.

Megvalljuk és megismerjük szent Felséged előtt, hogy mi szegény bűnösök vagyunk, bűnben fogantatva hajlandók minden rosszra, és soha meg nem szűnünk áthágni szent rendeléseidet. Mikor ezt cselekedjük, igazságos ítéledeből romlást és kárhozatot vonunk magunkra. Mindazáltal, Uram, bánjuk, hogy téged megbotránkoztattunk, s kárhoztatjuk magunkat és bűneinket, igaz bűnbánattal kérve, hogy a te kegyelmed jöjjön segítségül minékünk. Alázattal kérünk, szerető, irgalmas Atyánk, hogy könyörülj rajtunk. Töröld el bűneinket, növeld és sokasítsd meg rajtunk napról napra Szentleked ajándékait, hogy igaz bűnbánatunk teremje a megtérés gyümölcseit, amelyek kedvesek teelőtted. Vallást teszünk azért a te színed előtt, hogy egyszülött Fiadba, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetjük egyedül hitünket és reménységünket, bizonyosak lévén afelől, hogy hit által részeseivé lehetünk a te benne kijelentett kegyelmednek, melyet adj meg nekünk itt és az örökkévalóságban az ő nevéért. Ámen.

IMPRESSZUM

Kiadó: Debrecen-Árpád téri Református Egyházközség
4028 Debrecen, Kassai út 12., **Tel.:** +36-52/412-801

Honlap: www.arpadter.reformatus.hu

E-mail: debrecen-arpad.ter@reformatus.hu

Számlaszám: OTP Zrt. 11738008-20082374

Szerkesztőség e-mail címe: magyarkoszal@gmail.com

Felelős szerkesztő: Veres János, lelkipásztor

Szerkesztő: Tóth László

Technikai szerkesztő: Szilágyiné Asztalos Éva

Nyomdai munkálatok: PRINTART-PRESS KFT.

Fotók: haon.hu, Kanyó Andrásné, Rogovics-Fehér Lajos,
Szilágyi János, ttre.hu, Veres János

MÁR 495 ÉVE TÖRTÉNIK?

Számomra a reformáció mindig is többet, és mindig is mást fog jelenteni, mint azoknak, akik szintiszta református családban nőttek föl. Mivel jómagam katolikus voltam, láttam a katolicizmus erősségeit, és a gyengeségeit is. A nagy reformátorok mindegyike katolikus volt. Ők is azért reformálták az egyházat, hogy jobb legyen. Mi, távoli utódok, már azt is láthatjuk, amit ők csupán még csak sejtettek, de nem tudhatták bizonyosan. A megreformált egyházak sem lesznek tökéletesek. Lelkészként ismerem a reformátusság erényeit és gyengeségeit is, így mondhatom: igazuk volt! 495 esztendő távlatából nézve sem lettünk tökéletesek.

A minap ültem a televízió előtt, és hallom, hogy Európa legrégebbi autógyára a

Peugeot eladási indexe nagyon alacsony, míg a német és japán autóké elképesztően magas. Belegondoltam, miért lehet ez így? Vannak német ismerőseim, ők ha valami elromlik, addig dolgoznak rajta, míg jobb nem lesz, mint volt. Japánban egy nagyon jó barátom töltött el sok időt, és ő mondta: Japánban, meg sem várják, hogy egy alkatrész elromoljon, már a tökéletesítésén dolgoznak.

Azt gondolom, mi elhittük Európa szerte azt, hogy ez így jó, ahogyan van. 495 éve elkezdődött egy fejlesztés, ami azóta csaknem ugyanolyan. Elfelejtettük, hogy a reformátoraink nem a tökéleteset alkották meg, hanem csak hozzáláttak a reformáció nagy és talán soha véget nem érő munkájához! De számítottak a mi munkánkra is! Mert mi az igazi reformáció? Az, hogy aki a Biblia alapján másra, vagy jobbra tanít, azt el tudom fogadni, és nem csak az, hogy a reformátorok tanításait őrizzük már 495 éve. A reformáció ennél sokkal több és sokkal szabadabb, mely sokkal több emberre lenne hatással, és sokkal többeket ajándékozhatna meg ma is, az igazi keresztyén szabadsággal. Tegyük hát élővé a reformációt magát, odaélve bátran mások elé hitünket. Úgy legyen!

Veres János, lelkipásztor

HALOTTAK NAPJA

Gyönyörű katolikus ünnep! Mára már munkaszüneti nap is. Fényzőnben úszó temető, virágokkal feldíszített sírok. Évről évre mindig valami új, valami más, hogy fokozzuk a hihetlent. Ünnep, piac, nagy üzlet, ahogyan az már lenni szokott. És egyre több református teszi fel magának a kérdést, nekünk vajon szabad-e. Azért tartom fontosnak megírni ezt a cikket, hogy elmondjam: a halottak napja és a mindenszentek valójában, és úgy egészében egy katolikus ünnep! Aki részt szeretne venni benne, ám tegye. Néhány dologgal azonban nem baj, ha tisztában vagyunk. Halottaink emlékét nemcsak ezen a napon lehet ápolni! Érdemes elgondolkodni

azon, hogy az a sok virág és a mécses, amit ilyenkor kihordunk, nem csak a lelkiismeretünk megnyugtatója van? Mondom ezt úgy, hogy én magam is kimegyek rendbe tenni a családi sírokat, és viszek magammal nem kevés virágot is. Számomra azonban, amikor igazán az elhunyt szeretteimre gondolok, az mégiscsak a húsvét! Talán nem kell mondanom, miért. Halottak napján a szüleim sírjához megyek ki, Húsvétkor pedig elhinni: nincs itt, hanem feltámadt! A feltámadás fénye pedig sokkalta ragyogóbb, mint egy csak mécsesekkel megrakott temető.

Veres János, lelkipásztor

HEVENU SALOM ALECHEM

- LEGYEN A BÉKE TEVELED

(I. RÉSZ)

Abban a pillanatban szólalt meg ez az ének a fedélzeten, amikor a repülőgép futóműve először érintette, ahogyan mi mondani szoktuk: a szent földet. Megható pillanat volt, hiszen tudtuk, a béke itt ugyanolyan átmeneti vendég, mint mi.

Hozzá kell tennem Izrael gyönyörű! Bár az is igaz, hogy életben ennyi lakótelepet még nem fényképeztem, mint ott. Az egész ország panelekből áll, kivéve persze a látnivalókat, amiért mégiscsak ide zarándokol az ember. Néhány képet, és érzést szeretnék csak felvillantani két részben ebből a csodálatos 10 napból.

Első élményeim egyike a Földközi-tengerben való fürdés Natanyán, ahol első alkalommal szálltunk meg. Ez egy valószínűleg tengerparti paradicsom. A tenger vize 30 fok, és a hullámok úgy dobálják az embert, mintha ott sem lenne. Reggel nagyon korán fiatalok egy nagy csoportja már ott futott a tengerpart homokján: hát igen, itt a lányoknak két év, a fiúknak meg három év a „haza szolgálata”.

Ezzel e képpel szinte mindenütt találkoztunk a későbbiekben is, hiszen a jó kondíció megőrzése itt valóban életet, életeket menthet meg.

Az egész tengerpart gyönyörű, a homokdűnék között, a semmi közepén egy-egy banán-, vagy fügeültetvény, hatalmas olajbogyó ültetvények a hegyoldalakon. Cézária egy döbbenetes romváros, amit még ma is sokan látogatnak. Nem a kikötőjét, és nem is a 20 ezer embert befogadó lóversenypályáját, hanem a teátrumot, ami egy 2000 éves kőszínház, színpaddal, fénytechnikával. Hangtechnikára nem kell költeni, mert azt megoldották az építők. Az egész színházba pedig úgy kétezer ember fér be! A Karmel hegye is lenyűgöző volt, ahol Illés próféta az oltárokat felállította, majd Kapernaumban, Jézus városában tett séta, amit megkoronázott egy negyedik századi zsinagóga megtekintése.

Emlékszem milyen másnak gondoltam az 5000 ember megvendéglésének helyszínét, és hogy milyen csodálatos a Tábor hegye, Jézus megdicsőülésének a színhelye. Egy nagyon meredek, és még annál is szűkebb serpentin indultunk el 9 fős kisbuszokkal, amit arab sofőrök ve-

zetek. Mondanom sem kell, pillanatok alatt felértünk, igaz, néha arcunkra fagyott a mosoly, és néhányunk arcán még jó ideig ott is maradt. Amikor Kánában bementünk egy templomba, ami a hagyomány szerint arra a helyre épült, ahol Jézus a vizet borrá változtatta, láttam a házaspárokat, akik a világ minden részéről idejárnak megkötni, vagy megújítani kapcsolatukat. Ekkor éreztem meg ennek a helynek az igazi erejét. De a legcsodálatosabb érzés az volt, amikor az olajfák hegyéről, ahogyan egykoron Jézus, letekinthtünk a szent városra, Jeruzsálemre. Amikor pedig ott álltunk a siratófal előtt, akkor éreztem úgy, hogy megérkeztem. Ennek a falnak az alsó kövei még a templom nyugati falai lehettek! Jeruzsálemben nekem mégis Dávid városa tetszett a legjobban. Ma is feltárás alatt áll, de látogatható! A felszínen is, és a föld alatt is! Sőt, a föld alatt olyan szűk réseken haladtunk olykor-olykor, ahogyan mondani szoktuk lapjával, hogy az embernek komoly félelmei voltak: mi történik, ha ez tovább szűkül. Persze semmi pénzért nem hagytuk volna ki. Jeruzsálemben voltunk az arabok szent helyén, a Szikla azaz az Alaksza mecset környékén is. Nagyon barátságosak voltak. Mindenütt a Koránt tanulmányozták, külön a nők és külön a férfiak, százas csoportokban a téren. Mindenütt imaszönyegek, és levett cipők jelezték: ez a hely más, itt mások a szokások is.

Az utolsó vacsora terme pedig valóban nagy hatást gyakorol az emberre, és el is gondolkodtatja. Azon gondolkodtam például, mit keresnek itt arab feliratok mindenütt. Megtudtam: azóta volt már mecset is. Hát, igen: mindig minden változik! Ilyen a történelem.

Folytatása következik.

Veres János

JUBILEUMI NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIA A TISZÁNTÚLON

A Tiszántúli Egyházkerület Nőszövetsége 1992-ben, a „rendszerátalakítás” után újra megalakulhatott és újból szervezetteren végezhetette missziói, diakóniai feladatát. Az eltelt 20 esztendőre emlékeztek a tiszántúli gyülekezetek nőszövetségei a debreceni Nagytemplomban 2012. június 22-én. Az ünnepséget még felemelőbbé tette, hogy a Királyhágómelléki Egyházkerület Nőszövetsége velünk együtt ünnepelt és itt, Debrecenben tartotta ez évi nyári konferenciáját, mivel a trianoni békediktátum /1920. június 4./ előtt egy nagyobb egyházkerület volt a Tiszántúli, amelyhez hozzátartozott a Partium /a mai Romániából/ és Kárpátalja /a mai Ukrajnából/. Így 2200 fő résztvevő gyűlt egybe. – A jubileumra két szép kivitelű füzet is készült színes képekkel, amelyekben a tiszántúli és királyhágómelléki nőszövetségek mutatkoznak be. Partiumi testvéreink olyan ígét választottak a füzet címlapjára, amely egymáshoz tartozásunkat erősíti: „Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért...” /1 Thessz 1,2/. Mindenkinek nagyot dobbant a szíve, amikor testvéreink az ünnepély elején hetven hímzett zászlóval, népviseletben vonultak be.

A gazdag programból csak keveset említhetünk, mert az Árpád téri Nőszövetségünk kapta azt a feladatot, hogy a templom keleti kapujánál regisztráljon, informáljon,

kontrolláljon, anyagokat szortírozzon, perselyezzen, stb. Ez a munka bizony annyira lekötött bennünket, hogy az ünnepi szavakra kevésbé tudtunk odafigyelni, hiszen több mint 800 fő ezen a kapun özönlött be. Az Árpád tériek derekasan helytálltak ebben a nehéz szolgálatban: Bokorné Emmike, Kövesdiné Ibolya, Kanyóné Angyalka, Kardos Dénesné, Kovácsné Mari-ka barátnőjével együtt, Somlyainé Emmike, Szalkayné Incike, Szalkayné Györgyi, Zilahiné Ági és Zuggóné Ildikó.

„Folytassátok, amit 20 évvel ezelőtt is végeztetek. Erősítsétek a lecsüggesztett kezeket, a fáradt térdeket!”- biztatott bennünket dr. Bölcskei Gusztáv püspök a megnyitó istentiszteleten.

Az országos Nőszövetség elnöke, dr. Pásztor Jánosné köszöntőjében háláját fejezte ki az első kerületi elnök, dr. Bodnár Ákosné munkájáért, valamint a 20 éve hűségesen szolgáló nőszövetségi kerületi vezetőknek: dr. Gaál Botondné

dr. Czeglédi Mária elnöknek, Szécsi Andrásné titkárnak, Rácz Lászlóné pénztárosnak. A kerületi elnök köszöntötte a 20 éves nőszövetségeket: Nyíregyháza, Szeged-Kálvin tér, Szentes-Felsőpárt.

Az úrvacsorás istentiszteleten Csúry István királyhágómelléki püspök szolgált. Az új nőszövetségi zászlókat Bogya-Kis Mária lelkipásztornő /Szatmárnémeti-Szamosnegyed/, a Királyhágómelléki Református Nőszövetség elnöke áldotta meg.

Megható pillanatok voltak, amikor régi ismerősöket fedezhettünk fel az érkező vendégek között, vagy amint zengett a templom falai között a Himnusz, a Székely Himnusz és a többi ének. Ez az ünnepi konferencia erősítette református hitünket, nemzeti összetartozásunkat:

„Egymás terhére hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét” /Gal 6,2/.

Dr. Szalkay Kázmérné

Andics Árpád fotókiállítása a gyülekezeti teremben

– Szilágyiné A.É (forrás: haon.hu)

A Déri Múzeum Baráti Köre és annak Lyra Művészeti Csoportja által szervezett: Zsinat – 100 év – beiktatás (Pillanatképek a debreceni református közelmúltból) címet viselő tárlatot professor dr. Csohány János nyugalmazott egyetemi tanár, református lelkész nyitotta meg, közreműködött Erdélyi Márta a Lyra Művészeti Csoport vezetője.

Andics Árpád Holló László-díjas fotóművész kiállítását május 27-től szeptember végéig tekinthették meg.

Debrecenben lépett fel a Southminster Ringers

– Szilágyiné A.É (forrás: ttre.hu).

Az amerikai Pittsburgh-i Presbiteriánus Gyülekezet „Southminster Ringers” elnevezésű cseppetgyűjtes idén nyáron közép-európai turnéra indult. Hajdú-Bihar megyébe tervezett három fellépésük közül csupán egy volt nyilvánosan látogatható; a másik két koncertjükkel a tiszalöki és a debreceni börtönben lévő rabok hétköznapjait kívánták színesíteni. A debreceni közönség számára nyilvános – és ingyenes - előadást június 22-én este 18 órakor rendezték az Árpád-téri templomban.

Különleges élmény volt, reméljük két év múlva viszontláthatjuk őket, következő turnéjuk alkalmával!

II. Árpád-tábor – Kanyó Andrásné Angyal

„Minden dolgokat szeretetben menjen végbe”
(IKor 16,14)

A hagyományokhoz híven, ebben az évben is megtartottuk a gyermekek nyári bibliatáboroztatását, 2012. augusztus 7-10. között. Idén II. Árpád tábor néven, a Józsa melletti Tamás Lovastanyán, már második alkalommal nyaraltak a kislányok és a kisfiúk. Most 6-tól 12 éves korig vehettek részt, ugyanis az idősebbek egy másik, aggteleki táborba utaztak.

28 gyermek táborozott velünk, naponta reggel fél 8-tól délután 4-ig, négy napon keresztül, keddtől péntekig.

Már hétfőn hárman a helyszínre látogattunk, hogy megfelelő körülményeket (pl. tisztaság) biztosítsunk a résztvevőknek, akik minden reggel mikrobusszal érkeztek, 8 óra körül. Az első program lovaglás volt, majd a reggelit követően, a lelki táplálékról Oláh Noémi gondoskodott. Idén Ábrahám története volt a téma. Aranymondásokat tanultak, rajzoltak, maketteket készítettek róla.

A kötött programok után hintázhattak, labdázhattak, szabadon tölthették el idejüket. Minden nap kétszer volt kézműves foglalkozás, amelyen részt vehetett, aki kedvet érzett hozzá. Készült ott méhecske, katica, lufiból fejfigura, befőttes üvegbe akvárium. Kis vászontáskára tetszés szerint festhettek, kis cserépből figurákat csinálhattak, valamint egy nagy lepedőre mindenki rajzolt fantáziája szerint, mely közös emlékünkké lett a táborról.

Délután is lehetett lovagolni, szekerezni. A testi táplálékról a megszokott asszonygárda gondoskodott. Nagyon finomakat főztünk, a reggelik, uzsonnák is remélhetőleg a gyerekeknek kedvére való volt (pl. Vajas-lekváros kalács, túró rudi).

Annak ellenére, hogy a tábor túl „legyes” volt, mindenki jól érezte magát, az ifjúság a szeretettel szervezett programok miatt, mi felnőttek pedig, hogy láttuk, jól és hasznosan töltötték a négy napot.

Részemről Isten áldását és segítségét kérem további szolgálatunkhoz, amivel elősegítjük gyermekeink lelki fejlődését, hogy közel kerüljenek Istenhez.

Minden segítőnek köszönetet mondok, a presbitérium nevében is.

I. Barangolói tábor – Veres Veronika

Gyülekezetünk ifúsága ezen a nyáron a Jósvafőn szervezett első Barangoló táborban lehetett együtt öt napon keresztül. Nagyon örülök, hogy én is ott lehettem. Eleinte nem akartam elmenni, mert arra gondoltam, hogy milyen unalmas lesz. De nagyon meglepődtem, mert ez a tábor nem az volt, amire én számítottam. Első nap megérkezésük után, egy nagyon szép helyen, a volt református parókián szálltunk meg. Számomra az éjszakai túra volt a legizgalmasabb, amikor egyedül kellett felmenni egy sziklás emelkedőn, és felérve a fensíkra, végre megláthattuk a hucul lovakat, egy ősi ló fajtát. Alig aludtunk valamit, mert reggel korán volt az ébresztő.

A nagyon finom reggeli után megnéztük a faluházat, majd hintóval körbejártuk a falut.

Lenyűgöző volt a cseppkőbarlang is, és az, hogy együtt készíthettük el a kenyérlángost, ami igazán finomra sikerült. Összeségében: nagyon jó volt a tábor, amit nem is gondoltam volna. Nekem elhiheti mindenki, mert nagyon pesszimista vagyok, de most optimistán jöttem haza.

Holland kórus fellépése gyülekezetünkben

– Szilágyiné A.É.

2012. október 4-én, a holland Zingend Getuigen kórus kelet-európai koncertkörútja egyik állomásaként koncertezett templomunkban. Útjuk során Sárospatakon, Nagyváradon, Sítérben, Kémeren, Debrecenben és Budapesten léptek fel. A vegyes kart 1955-ben a hollandiai Kampenben, az akkori lelkész, evangelizációs céllal hozta létre. A kezdetekkor csak a gyülekezet tagjai énekeltek a kórusban, később már más gyülekezetekből is csatlakoztak hozzájuk. Mára mintegy 80 tagúra duzzadt az énekkar. 2008 óta Gerwin van der Plaats karnagy és zongoraművész vezeti a kórust, aki e mellett zongorán is kíséri az énekkart. Koncertek alkalmával orgonán kísér Harry Hamer orgonaművész.

Meglepetésként magyarul is énekeltek, majd mindannyian együtt énekeltek el a himnuszt. A koncertről rövid híradás is készült a Debrecen Televízió október 11-i Erőnk Forrása című műsorába.

A koncert alkalmával összegyűlt perselypénzt a kórus a templomtető felújítására ajánlotta fel. Csodálatos élmény volt, ezúton is köszönjük a kórus minden tagjának!

Kakaska Bábcsoport – Juhosné Főrizs Éva

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket” (Márk 10,14)

Megkezdődött a 2012/2013-as tanév, ezzel együtt a Kakaska Bábcsoportunknak is elkezdődött a missziós munkája. Még alig csengettek be az iskolákba, máris három helyen tudtuk hirdetni az igét.

Első állomásunk az Úr nevében Hajdúsámsonban a Pünkösdi Királyság gyülekezetében volt. A következő állomás Füzesgyarmat volt, ahol egy egész napos program keretében próbálták társaim átadni az Isten üzenetét.

Végül, de nem utolsó sorban Hajdúböszörménybe a református templomba mentünk, ahol a református iskola alsós gyermekei nagy izgalommal várták az előadást.

Hatalmas szorongással készültünk, hiszen mindig azon aggódunk, hogy kapunk-e pozitív visszajelzést.

A kitartó munka, a gyermekek kíváncsi tekintete megerősít bennünket abban, hogy tovább kell „játszanunk”. A csillogó gyermekszemek, a taps és a lelkes válaszok a visszakérdezés és megbeszélés után, mindig erőt ad nekünk, hogy igenis érdemes folytatnunk. Nekem személy szerint bábtársaim nemcsak munkatársaim, hanem nagyon jó barátaim és lelki társaim is. Köszönöm az Úrnak, hogy része lehetek életüknek és ennek a közösségnek is.

„Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.” (Márk 10,15)

TEMETÉSEK

Név	Életkor	Lakcím
Réz Gyuláné sz. Barizs Etelka	életének 76. esztendejében	Kút u. 104.
Sinka Lajosné sz. Rajkó Magdolna	életének 77. esztendejében	Kút u.
Kőszegi Andrásné sz. Agárdi Mária	életének 91. esztendejében	Kórház u. 3.
Hornyák Lászlóné sz. Takács Borbála	életének 84. esztendejében	Dembinszky u. 10.
Kopjári Zoltánné sz. Hováth Aranka	életének 93. esztendejében	Pacsirta u. 22.
Hegedűs Gyuláné sz. Hodosi Eszter	életének 74. esztendejében	Markotányos u. 4.
Dr. Varga Sándor	életének 73. esztendejében	
Dr. Arany Sándor	életének 54. esztendejében	
Huszti Gábor	életének 89. esztendejében	
Makai János	életének 78. esztendejében	Benedek tér 5/b.
Hüse Gyuláné sz. Simon Julianna	életének 86. esztendejében	Szabolcs u. 16.
Szilágyi Gábor	életének 91. esztendejében	Csapó u. 58.
Iglicz Sándor		
Szilágyi Gáborné sz. Marosán Teréz	életének 84. esztendejében	Csapó u. 58.
Lágh Józsefné sz. Szabó Mária	életének 90. esztendejében	Hajdúnánás.
Mile Jenőné sz. Papp Margit	életének 96. esztendejében	Laktanya u.14.
Rezes Gyuláné sz. Égerházy Klára	életének 92. esztendejében	Nyíl u. 98.

KERESZTELÉSEK

Kocsányi Szilvia (felnőtt keresztség)
Vasas György
Kanyó Sára és Kanyó Lina
Kovács Hanna

Kocsány Laura Júlia
Kende Veronika
Kapczy Nimród

KONFIRMÁLTAK

Györi Péter
Kerégyértó Botond
Szilágyi Dániel

Sárkány Ákos
Takács Renátó
Veres Vencel

ESKÜVŐ

Gyergyói Attila Csaba és Szabó Anita
Selyem Miklós Csaba és Veres Ágnes

Talabos Dávid és Dr. Lukács Nikolett
Gombos József és Baranyi Beatrix

CINTEREM – BABARÁT TEMPLOM

2011-ben az Egyházmegye Esperesi Hivatala hívta fel figyelmünket egy általa is javasolt, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Wekerle Sándor Alapkezelő közreműködésével kiírt pályázati lehetőségre, mely az egyházak közösségi és hitéleti tevékenységének támogatását tűzte ki célul. Ezt hosszú töprengés követte. Mi lehet az a beruházás, ami a közösségi és hitéleti tevékenységünket támogatja, ugyanakkor a méltó lehet a templom 100 éves évfordulójának megünneplésére. Mivel a támogatás kis összegről szólt, így szóba sem jöhetett a templom teljes, vagy akár csak részleges felújítása. Az elgondolásunk az volt, hogy ha sikerül egy olyan többcélú közösségi teret kialakítani a templomban, ami olyanok számára is vonzóvá teheti a templomba járást, akik valamilyen okból elmaradnak a gyülekezettől, akkor több célt is meg tudunk valósítani egyszerre, kevés pénzből. Így jutottunk el a gondolatig, amit a pályázat címében is megfogalmaztunk: „Bababarát templom”. Az orgonakarzat alatti templomrész üvegfallal történő leválasztása lehetőséget biztosít arra, hogy azok a kisgyermekes családok is részt vegyenek az istentiszteleteinken, akik egyébként elmaradnának, tartva attól, hogy csemetéjük „zavarhatja” a templomi áhítatot. Másrészt az így kialakított térben rendezvényeink alkalmával akár egy kisebb szeretetvendégségre is helyet tudunk biztosítani. Jó példa volt erre az októberben rendezett holland gyülekezeti kórus (a Zingend Getuigen) koncertje előtti kínálás is. A pályázatot megnyertük, ami 3 millió forint támogatást jelentett. E mellé önerőként 312.500,- forintot biztosítottunk.

A munkák kivitelezésére a beért árajánlatok alapján a Dryvit Profi Bt.-t kértük fel, akik a szerződés megkötése után idén február 6-án el is kezdték a munkát. Kibontották az orgonakarzat alatti padokat, hogy legyen hely a templomot a cinteremtől elválasztó üvegfalnak. Mivel a padok alatti fűtéscsöveket úgyis meg kellett bontaniuk, kijavították a régi elvízkövesedett légtelenítő szelepeket. Elkészítették a „konyhaszekrényünket”, elé átadópultot építettek. A templom három bejárati ajtaja egységes borovi fényő lambéria burkolatot kapott, az ajtók feletti kazettás ablakokat hőszigetelt sárga üvegre cseréltettük, az ablakok elé a kazettákat imitáló fa rácsos előtetőt szereltettünk. A cinteremben lévő két fix fémkeretes szimpla üveges ablakot ugyancsak hőszigetelt fa ablakokra cseréltettük.

Reméljük, hogy Isten segítségével tényleg meg tudjuk tölteni a templomunkat családokkal, és sok lélekemelő rendezvényt tudunk elhozni gyülekezetünknek, az újonnan kialakított közösségi terünkbe.

Szilágyi János

PARÓKIA TERASZ BEÁZÁSA

A parókiánk terasza már régóta ázott. Sajnos a terasz mettlachi burkolata a fagyok és az esők hatására több helyen felvált, a fugázása kipergett. Így az eső és az olvadó hó a hibás fugák között beszivárgott a terasz alatti iroda és konyha födémszerkezetébe, ahol csúnya ázásfoltokat okozott. Az ázás miatt féltünk, hogy a födém is komoly károsodásokat fog szenvedni, így egyre sürgetőbbé vált a felújítása. Felmérettük, hogy milyen megoldások lehetségesek az ázás megszüntetésére. Az egyik megoldás, hogy a régi mettlachit lecserélve, új járólappal burkolatot kapott volna a terasz. Sajnos ez a terasz mérete miatt hatalmas költséget jelentett volna. Így a másik megoldást választottuk: egy előtetőt terveztünk a teraszra. A kivitelezéssel a Szerip Kft-t bíztuk meg. A munka teljes költsége előzetes kalkuláció alapján közel ötszázezer forintra becsülték. Ezt az összeget egyrészt az Egyházkerület építési céltámogatására pályázva (innen 150.000,- forintot kaptunk), másrészt gyülekezeti adakozást hirdelve kívántuk összegyűjteni. Augusztus közepére összegyűlt a szükséges 480e forintnyi összeg, így egy héten belül már el is készült az elő-tető. Köszönet illeti érte Egyházkerületünket és gyülekezetünket, hogy adományaikkal lehetővé tették az előtető elkészítését.

Szilágyi János

ZÁSZLÓÁTADÁSI ÜNNEPSÉG AZ ÁRPÁD TÉRI GYÜLEKEZETNÉL

Jelentős esemény történt 2012. 06. 03-án gyülekezetünkben. Pécsi L. Dániel jelképtervező művész zászlót és címert ajándékozott gyülekezetünk részére, a templom építésének közelgő 100 éves évfordulója alkalmából. A zászló átadásával újabb kincssel gyarapodtunk, melyen címerünk jelképei híven tükrözik az Árpád téri gyülekezet múltját, jelenét és jövőjét. Az apostoli köszöntés után felhangzó 390. ének alatt a vitézi rendek három tagjának Vitéz Láncki Lajos és Vitéz Bodrogi Péter Ádám mindketten az 56-os Vitézi Lovagrend tagjai, valamint Rogovics-Fehér Lajos az Észak-Erdélyi Történelmi Vitézi Rend tagjának kíséretében vonult be templomunkba a zászló. Az ima és igehirdetés után került sor az adományozó művész ismertetésére a címer jelképrendszeréről.

A címer és a zászló együtt a közösség történelmi múltjának jelenének, önazonosságának, önbecsülésének szimbóluma. A címer mindenki számára egyszerű és közérthető szellemi üzenet a múltból a jelen át a jövőbe. A két részre osztott címer felső részében az enyhe

domborulat a zászlós bárány, két szélén stilizált tölgyfa, valamint a Nap és a Hold található. A zöld színű domborulat és a fák a debreceni Nagyerdőt jelképezik.

A zászlós bárány az egyházhoz való tartozást képviseli. Ez a legismertebb és a református szimbolikában meghonosodott Krisztus szimbólum. A zászlós bárány Jézus Krisztust, a fehér zászló az erkölcsi tisztaságot a vörös kereszt Krisztus kiontott vérével szimbolizálja.

A hátra tekintő bárány a jó pástort ábrázolja, aki ezzel ösztönzi a nyáját, hogy kövesse őt az istenhez vezető úton.

Az Újszövetségben az Isten előtti áldozat jelképévé vált Jézus Krisztus, akire Keresztelő János így mutatott: „Íme az Isten Báránya, aki magával hordozza a világ bűnét. /János 1:29/ A lépegető bárány arra utal, hogy előre kell halad-

ni a hitben Krisztus megismerésében és követni a bárányt, amerre megy. / Jelenések 14:4/ A Nap az igazság és bölcsesség jelképe, ami fényt, meleget, életet és halált is ábrázol. A Napot és Holdat mindig együtt ábrázolják, ami az Atyát és Fiút jelképezi. Ősi székely szimbólum, amit a székelység Zsigmond királytól kapott címer használatul 1437-ben. A fa az életet és halált, a növekedést és megújulást ábrázolja. A tölgy képes évszázadokig élni dacolva az időjárásnak természetet romboló hatásával. Termése életet ad az állatvilágnak. Ez jelképezi gyülekezetünk élni akarását, dacolva a történelem viharaiával is. A jobb alsó sarokban látható templomunk jelképe a kakas. Elvont értelemben a lét kezdetét jelző napnak a születőfélben lévő szellemi fénynek, a feltámadásnak a szimbóluma. Az Újszövetségben Péter apostol árulásának története Krisztus szenvedésének egyik szimbólumává vált. A bal alsó sarokban látható hal a legősibb keresztény jelkép, ezt lerajzolva ismerték meg egymást keresztények az üldözések idején. A feltámadás után a tanítványok olyan sült halat ettek a csodálatos fogás után, amelyet Jézus Krisztus előre elkészített számukra. A címerpajzs alatt az Isten szeretet 1912-2012-es felirattal.

Az ismertetés után Erdélyi Márta a Déri Múzeum Baráti Körének tagja szavalt. Ezután Veres János nagytiszteletű úr megáldotta a zászlót, melyre bemutatása után Kövesdi Lászlóné Goóz Ibolya zászló szalagot kötött. A Vitézi Rend Tagjaitól a gyülekezett nevében Juhos Krisztina és Veres Vencel vette át a zászlót.

„Ez a zászló legyen egy találkozási pont, hogy erősítsen bennünket egy közös érdek tiszteletében, amely a mi közös ügyünk. Emlékeztessen minket a múltunkra, melyet azért kell ismernünk, hogy szebb jelenünk és jövőnk legyen.” Veres János nagytiszteletű úr ezen szavaival szeretném megköszönni ezt az emlékeztető napot, ami gyülekezetünknek és nekem is felejthetetlen emlék volt.

Rogovics-Fehér Lajos

Nyugdíjas lelkipásztorunk, dr. Szalkay Kázmér 2012. szeptember 8-án vette át arany diplomáját az 50 éve végzett évfolyamtársaival és a többi jubiléussal együtt a Debreceni Református Kollégium Oratóriumában.

Gyülekezetünk tagja, Kovács Tibor pedagógus /volt presbiter/ szintén ezen az ünnepélyen kapta meg a vasdipломát /65 év/, de egészségi okok miatt megjelenni nem tudott.

A tizenhárom lelkipásztor és a Református Tanítóképzőben végzett százöt tanító részére közös jubileumi diplomaosztó ünnepséget rendezett a Hittudományi Egyetem.

EGY ÉLETÚT – DR. SZALKAY KÁZMÉR

A magyar történelem nehéz korszakában voltunk középiskolás diákok kortársaimmal együtt. A debreceni Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumban érettségiztem 1957. június 19-én. A nagy tablóképünk örökre elveszett, mert az 56-os forradalomban visszahozott Kossuth-címer díszítette.

A Debreceni Református Theologiai Akadémiára 1957/58-as tanévben nyertem felvételt, és idejében, az 1961/62-es tanévben végeztem az 5. évfolyamot. Az első lelkészképesítő vizsgámat 1962. október 26-án tettem le, a második lelkészképesítő vizsgát 1963. szeptember 26-án, mindkettőt jó eredménnyel. A nagy professzori kar kiváló tanáira hálás tanítványként emlékezem: dr. Czeglédy Sándor, dr. Kállay Kálmán, dr. Módos László, dr. Török István, D. Dr. Pákozdy László Márton, dr. Szabó László Ambrus, dr. Tóth Endre, dr. Varga Zsigmond.

Lelkeszi felszentelésem a segédlelkési évek után hamar megtörténhetett, 1965. december 16-án, abban az időben csak gyülekezeti lelkészeket szenteltek fel és ritkán került rá sor, több évet kellett rá várni. Az áldó igét Horváth Zoltán esperes-lelkipásztortól kaptam: „Hű az Úr, aki megerősít titeket és megőriz a gonosztól” /2 Tessz. 3,3/. A Szentháromság Isten hűségese szeretetét, kegyelmét kisgyermekkoromtól megtapasztaltam, aki már akkor is megőrzött halálos veszedelmekből; amikor méltatlan szolgálóként elhívást kaptam tőle, a legnehezebb szolgálatokhoz megadta a test-lelki erőt; gonosz időkben tisztán megőrzött.

Szolgálati helyeim a következők:

- Nagytemplom-Északi Egyh.k. – segédlelkész – 1962. november 1. – 1963. október 15. D. Dr. Dezső László lelkipásztortól, principálisomtól nagyon sokat tanultam.
- Debrecen-Kistemplomi Egyh.k. – segédlelkész – 1963. október 15.-1965. május 1. Dr. Farkas Pál volt a principálisom.
- Debrecen-Ebes-Szepesi Egyh.k. – h. missziói lelkész – 1964. október 1.-1964. november 30.
- Debrecen-Ebes-Szepesi Egyh.k. – missziói lelkész – 1964. december 1.-1968. december 4. Ide tartozott: Ebes – Szepes I. – Szepes II. – Szepes III. – Szepes IV. Az istentiszteleteket az állami általános iskolákban tartottuk és minden évben engedélyt kellett kérni ehhez a Városi Tanács Művelődési Osztályától.
- Debreceni Esperesi Hivatal – hivatalvezető – 1965. május 1.- 1981. április 26. (Kortörténeti érdekességként megemlítem, hogy az illetményem havi ötszáz forint volt, amely az utolsó években hétszáz forintra emelkedett.)
- Debrecen-Nagycsere-Halápi Egyh.k. – lelkipásztor – 1968. december 5. – 1981. április 26. Ide tartozott 8 gyülekezet: Nagycsere I.-Nagycsere II. – Szata – Lukaháza – Hármashegy – Haláp(Bokorhegy), Pipóhegy - Állóhegy. Az istentiszteleteket a Klebelsberg Kunó által építtetett iskolákban tartottuk, majd amikor elkezdődött államilag a tanyavilág lerombolása és egyes iskolákat más célokra adtak át, akkor ott házaknál, áldozatkész családoknál volt az istentisztelet, mint az őskeresztényeknél. A legtávolabbi pont Debrecentől 20 km-re volt, az utat kerékpárral, motorral, vonattal, a Zsuzsi kisvasúttal vagy éppen gyalog tettem meg télen-nyáron. Később következett a használt Trabant közlekedési eszközként, de szolgálati autóm soha nem volt. A tanyasi nép inkább természetbeni juttatásokban tudta részesíteni családomat, mint anyagiakban, abból nekik is kevés volt. Meggyőződésemmé az ottani magyar emberek tartása, hűsége a földhöz és az egyházhoz, szeretetük a lelkészcsalád iránt közrejátszott abban, hogy két fiúgyermekünk is a gyülekezeti lelkipásztori hivatást választotta.(50 évig Debrecenben a gyülekezeti lelkészek családjában erre biztos nem volt példa.) Ha dicsekszünk, az Úrban dicsekedjünk. A Debreceni Református Kollégium nagy tanítómesterei voltak az ünnepi legátusok – hiszen kétszer négy helyen egyszerre volt szolgálat a nagy ünnepeken – dr. Czeglédy Sándor, dr. Szabó László Ambrus, D. dr. Farkas Ignác, dr. Horkay László, dr. Rózsai Tivadar, dr. Tóth Kálmán.
- Debrecen-Árpád téri Egyh.k. – lelkipásztor – 1981. április 26. – 2010. január 1.- Árpád-téri szolgálatom 29. évében, lelkipásztori szolgálatom 48. évében mentem nyugdíjba. Pályám alatt 2 és fél évig voltam segédlel-

kész, több mint 16 évig tanyasi lelkipásztor és ezzel majdnem párhuzamosan 16 évig a Debreceni Egyházmegye Esperesi Hivatalának vezetője. (Esperesek: Kulcsár Dezső és Zsíros József).

Fiatal lelkészként beiratkoztam levelező hallgatónak a Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára. Doktorrá avatásom 1970. december 5-én történt Budapesten.

Külföldi tanulmányúton az NSZK-ban voltam az Északnyugat Német Református Egyház ösztöndíjasaként Münster-ben /Prof. Esser, dogmatika / és Nordhorn-ban, Leer-ben 1980. november 1.-1981. július 15. között.

Egyházi tisztségeim:

- Egyházmegyei és egyházkerületi tűzrendészeti előadó, egyházmegyei tanácsbíró 1983. január – 1990. – Az Egyházmegyei Bíróság tagja.
- A Doktorok Kollégiuma Jogi Szekciójának titkára, majd elnöke.
- A Magyar Református Lelkészegyesület megalakulása után a tiszántúli titkár lettem.
- Ökumenikus felfogásomból adódóan városi szinten a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének /KÉSZ/ jelenleg is választmányi tagja vagyok.

Puritánul éltem, emberi hatalmasságoknak, eszméknek be nem hódoltam, de hűséggel munkálkodtam Jézus Krisztus szolgálatában, abban a biztos meggyőződésben, hogy Ő minden lépésemet tudja és vigyázza. Vele együtt a Mennyei Atya előtti alázattal mondhatom: „Elvégeztem a munkát, amelyet rám bízál, hogy végezzem azt” /Ján 17,4/ - és mindjárt hozzáteszem hogy az Ő erejével - ezért Ővé legyen minden dicsőség, most és mindörökké.

Önéletrajzi írásomat azzal az igével fejezem be, amellyel nyugdíjba vonulásomkor a szeretett Árpád téri Gyülekezettől búcsúztam: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltetted nekem az igazság koronája...” /2 Tim 4,7/.

Dr. Szalkay Kázmér
ny. ref. lelkipásztor

Túrmezei Erzsébet

A „TÉTELEK KAPUJA” ELŐTT

Papírlapra írta,
Fakapura szögezte,
450 éve már...
Ma Wittembergben érckapu fogad.
És Luther 95 tétele ércbeöntve vár.
Csendben tetűzgeted.
A fakapu
Tűz martaléka lett.
A tételíró kéz elporladt a vártemplom alatt,
A kripta ölen.
Az ércbetűk sora
Keményen, hidegen
Szemedbe néz.
Őszi nap vet rá bágyadt sugarat.
Késő zárándok olvasd, örülj:
Így megmarad.

Valamikor
riadó volt, nem hideg ércbetű.
Lázás tekintetű
Polgárok és diákok olvasták és vitatták...
Másolták... szájról-szájra,
Kézről-kézre adták...
Nyomában
Kigyultak az arcok, a szívek.
Nem érckapun,
Nem papíron,
Szívekben élt, dobogott, lüktetett,
Mert erő volt és Evangéliom!

S amíg ragyog az ércbetűk sora,
Egyért sóhajtok,
Késő kor késő vándora:
Ne merevüljön szánkron és szívünkön
az üzenet
halott formákba, hideg ércbetűkbe!
Legyen olyan élet-erőtele,
Mint 450 éve Luther Márton
Hatalmas 95 tétele!

1517 95

A WITTENBERGI VÁRTEMLOM KÜLSŐ KAPUJA

Azért lett október 31. a reformáció emléknapja, mert Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes a hagyomány szerint ezen a napon szögezte ki 1517-ben az egyház megújítását szolgáló 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. (Részletek dr. Fabiny Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspökének írásából.)

Egy jámbor baráttól talán szokatlanul taktikus ez az időzítés. Számolt azzal, hogy másnap – mindenszentek ünnepén – sokan meglátogatják majd a templomot, így röpiratának is több olvasója lesz. A mai médiavilágból vett kifejezéssel élve: számára nem voltak közömbösek a „nézettségi kvóták”, és „hirdetése” szempontjából a lehető legkedvezőbb „sávot” célozta meg. Mindez máris tanulsággal szolgálhat korunk egyházi számára.

Akad azonban egy további, látszólag pofonegyszerű különlegessége is a reformátor tettének. A Luther által választott médiafelület a templom külső ajtaja volt. Nem odabenn eszkábált hirdetőtablát, hogy a „biztos templombajárók” böngészgessék tételét. Nem elégedett meg az egyház belső nyilvánosságával, hanem annál hatékonyabb csatornát használt, meglepő tudatossággal. Szándékos anakronizmussal azt mondhatjuk, hogy nem valamely, a szélesebb nyilvánosság számára kevésbé ismert egyházi adón szólalt meg, hanem kifejezetten egy „nagy hallgatottságú” műsorban. Nem egy eldugott sávban, hanem főműsoridőben.

*Luther, ha ma élne,
azonnal felrakná
téziseit az internetre,
Melanchthon pedig
szenvedélyesen
blogolna...*

Az új tanok népszerűsítésének eszközei voltak az énekek is. A reformáció énekei a maguk fülbemászó – ugyanakkor igényes! – dallamával és jól memorizálható szövegével nagymértékben hozzájárultak a befogadóközeg szélesítéséhez. Megint csak szándékos anakronizmussal írom, hogy Luther, ha ma élne, azonnal felrakná téziseit az internetre, Melanchthon pedig szenvedélyesen blogolna...

Luther a wittenbergi vártemplom külső kapujára szegezte fel téziseit. Ő a világ nyelvén a világban élő embert akarta megszólítani. Bibliafordításához a szász parasztok ízes szókincsét használta fel. Prédikációiban, olykor vastkos kifejezéseket is használva, közérthető tudott lenni.

Ha az egyház kilép a nyilvánosságra, támadások érhetik. Olykor méltán, máskor méltatlanul. A vitát mindenképpen vállalnia kell. Csak így lehet esélye arra, hogy üzenetét szélesebb kör számára is meg tudja fogalmazni.

(A teljes írás itt olvasható: <http://www.lutheran.hu:8086/portalok/lutheran/unnep/reformacio-unnepe/a-wittenbergi-vartemplom-kulso-kapuja>)
Kép: Adolf von Menzel „Luther can hit the 95 theses” c. festménye a berlini Kupferstichkabinett Múzeumban.

STEPHEN ÉS ALEX KENDRICK: MERJ SZERETNI!

(THE LOVE DARE)

A SZENTÍRÁS SZERINT Isten a házasságot jó dolognak tervezte és teremtette. Ez egy csodálatos, felbecsülhetetlen értékű ajándék. Isten a házasságot arra használja, hogy segítsen nekünk elérni a magányt, megszokozni a hatékonyaságunkat, családot alapítani, gyerekeket nevelni, élvezni az életet és megtapasztalni a kapcsolatunkból származó intimitás áldásait. Mindezen túl azonban a házasság azt is megmutatja, hogy szükségünk van egy egész életre szóló társra, aki segít jelle műnk fejlődésében és saját énközpontúságunk leküzdésében. Ha taníthatóak vagyunk, meg fogjuk tanulni azt, ami a legfontosabb a házasságban: szeretni. Ez az erős szövetség teret biztosít számokra, hogy megtanuld, hogyan szeress feltétel nélkül egy másik – tökéletlen – személyt. Ez egy csodálatos dolog. És nehéz. De megváltoztatja az életedet.

Ez a könyv a szeretetről szól. Arról, hogy megtanuld, és merd úgy élni az életedet, hogy az tele legyen szerető kapcsolatokkal. Ez az utazás azzal az emberrel kezdődik, aki a legközelebb áll hozzád: a házastársaddal. Isten áldjon meg, ahogy nekivágsz ennek a kalandnak.

Egyben biztos lehetsz ehhez bátorság kell. Ha vállald ezt a kihívást, akkor arra a látásra kell járnod, hogy ahelyett, hogy követed a szívedet, úgy döntesz, hogy vezeted azt. A világ azt mondja, hogy kövesd a szíved, de ha nem te vezeted azt, akkor valaki vagy valami más fogja. A Bibliában azt olvassuk, hogy „családbb (angolban: félvezetőbb) a szív mindennél” (Jeremiás 17:9), és mindig arra törekszik, amit pillanatszerűleg helyesnek érez.

Mi arra bátorítunk, hogy merj másként gondolkodni: dönts úgy, hogy abba az irányba vezeted a szívedet, ami hosszú távon a legjobb. Ez az egyik kulcsa a tartós, megelégedettséget hozó kapcsolatoknak.

A „Merj szeretni” nem egy átalakító program, aminek segítségével megpróbálsz a házastársadat olyan személlyé formálni, amilyennek te szeretnéd őt látni. Minden bizonnyal már rájöttél, hogy a férjed, illetve feleséged megváltoztatására irányuló ilyesfajta törekvések csak kudarcra és csalódottsággal végződnek. Ez a könyv inkább olyan, mint egy nagy utazás, amely a valódi szeretet felfedezéséről és gyakorlásáról szól, még akkor is, ha a vágy kiszáradt és a kedv ellankadt. Az igazság az, hogy

Egy nagyszerű könyvet szeretnék bemutatni az újság olvasóinak, amely a „Tűzálló” című filmből ismert alkotás. Ez a könyv házaspároknak szól. Olyan pároknak, akik már jó néhány éve egymás mellett élnek, és réges-régen volt az, amikor megfogadták egymásnak, hogy a szeretet soha el nem múlik az életükből. Az a szeretet, ami azelőtt minden nap ott lobogott a szívükben, az a szeretet, ami mindent elfedezett, mindent hitt és mindent remélt. Egy negyven napos utazásra szeretnélek hívogatni, hogy Isten igéjén keresztül ismerd meg magad, és a szeretetén keresztül a társadat is. Ajánlom egyéni olvasmányként, vagy közös tanulmányozásra is.

Veres Jánosné Anikó

„AZ ISTEN SZERETETET” (1JÁN 4,16)

Az emberek sok helyen keresik a szeretetet. Az ember legfőbb célja az életben, hogy szeressék, értékeljék, elfogadják, tiszteljék. Tudatosan vagy tudatosság nélkül keresi azonosságát ebben. Isten szeretete más. Isten nem helyez minket úgy a középpontba, mint amikor az emberek rajonganak egymásért. Isten arra tanít, hogy nem az tölt be, ha a középpontban vagyunk, hanem az, ha önzetlenül adjuk magunkat. Tőle tanuljuk ezt. Ő nem önző okokból akarja, hogy dicsérjük, hanem azért, mert nem tudunk értelmes életet élni, ha nem töltekezünk be Vele - a szeretet forrásával.

(www.keresztenyek.hu)

Tegyé I betűt az igaz és H betűt a hamis állítások mellé!

Isten szeret engem...

- _ de csak akkor, ha jó vagyok.
- _ mert az Ő teremtménye vagyok.
- _ de csak akkor, ha rendszeresen járok gyülekezetbe.
- _ az életkorom miatt.
- _ amiatt, hogy mennyi pénzem van.
- _ mert ő nem tud nem szeretni.

Vajon Isten jobban fog szeretni bennünket, ha mások is fontosnak tartanak minket? Vajon Isten azért szeret minket, amit teszünk? Ha sehogyan sem tudjuk

kiérdemelni Isten szeretetét, miért kell mégis jó dolgokat tennünk?

Azért teszek jót...

- _ hogy Isten még jobban szeressen.
- _ hogy kiérdemeljem a bocsánatot.
- _ hogy megköszönjem Istennek az Ő csodálatos szeretetét.
- _ mert Isten szeretete által egyre inkább olyan leszek, mint Jézus.

Segíts a Jó Pásztornak megtalálni az elveszett báránykához vezető utat!

